

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/200/2017
Identifikačné číslo spisu:	2111223857
Dátum vydania rozhodnutia:	26.04.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górász
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:2111223857.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ EU-CapitalManagement, a.s., so sídlom v Bratislave, Einsteinova 24, IČO: 45 327 084 a 2/ Lawyers Group, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská 37, IČO: 46 524 185, žalobca 2/ zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, za ktorú koná advokát a konateľ Doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorý spor je vedený na Okresnom súde Senica pod sp.zn. 3C/98/2012, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 19. októbra 2015 sp.zn. 23Co/733/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Senica uznesením z 10. septembra 2014 č.k. 3C/98/2012-282 zastavil konanie o žalobe žalobcov 1/ a 2/ (pôvodný žalobca 1/ Lawyer Partners, a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská 37, IČO: 35 944 471 zanikol v dôsledku zlúčenia s EU-CapitalManagement a.s.) o splnenie povinnosti žalovanou zaplatiť im náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Konanie zastavil podľa ustanovenia § 141a ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom v čase jeho rozhodnutia (ďalej len „OSP“).

2. Krajský súd v Trnave, konajúci o odvolaní žalobcov, uznesením z 19. októbra 2015 sp.zn. 23Co/733/2014 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil. Rozhodol tak majúč za to, že tu neboli podmienky zastavenia konania podľa § 141a ods. 1 OSP. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky riešiace predpoklady zastavenia konania podľa uvedeného ustanovenia.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu žalovaná podala 16. decembra 2015 na pošte dovolanie, prípustnosť a dôvodnosť ktorého vyvodzovala z ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Vádu konania v zmysle uvedeného ustanovenia vidí žalovaná v tom, že napadnuté rozhodnutie je prekvapivé a nie je ani dostatočne odôvodnené, presvedčivé a je zjavne arbitrárne, keďže absolútne neprípustne vykladá a aplikuje ustanovenie § 141a ods. 1 OSP. Navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu

súdu na ďalšie konanie.

4. Žalobcovia navrhli konanie o dovolaní žalovanej prerušiť do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o návrhu generálneho prokurátora Slovenskej republiky na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a/ Ústavy Slovenskej republiky o súlade § 141a OSP v spojení s 372u OSP v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací preskúmal vec bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Dovolanie bolo podané 16. decembra 2015, teda v čase účinnosti OSP. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní, ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej, právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný [viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. PL. ÚS 36/1995].

8. Podľa právneho stavu účinného v čase podania dovolania bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 OSP). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzovalo ustanovenie § 238 OSP a proti uzneseniu § 239 OSP. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 OSP.

9. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie, dovolanie ale nesmeruje proti uzneseniu so znakmi niektorého z uznesení uvedených § 239 ods. 1 a 2 OSP.

10. Rozhodovacia prax dovolacieho súdu sa do 30. júna 2016 ustálila na názore, podľa ktorého zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu bolo možné napadnúť iba z dôvodov relevantných v zmysle § 237 ods. 1 OSP (viď judikát R 34/1995). V dovolaní neboli namietané procesné vady konania uvedené v § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ OSP. Zostalo preto posúdiť, či v konaní nebola žalovanej odňatá možnosť pred súdom konať. O procesnú vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ OSP išlo v prípade procesne nesprávneho postupu súdu, ktorým sa strane sporu znemožnila realizácia jej procesných oprávnení.

11. Dovolací súd dospel k záveru, že v predmetnej veci žalovanej nebola odňatá možnosť konať pred súdom a teda nedošlo k vade konania vyplývajúcej z ustanovenia § 237 písm. f/ OSP. Z odôvodnenia uznesenia súdu prvého stupňa, ale aj z rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že súdy pri posudzovaní veci nevychádzali z rozdielných právnych predpisov. Obidva súdy totiž posudzovali otázku, či konanie z dôvodu nezloženia preddavku na trovy konania malo byť alebo nemalo byť zastavené z hľadiska ustanovenia § 141a OSP. Nebol preto daný dôvod na to, aby odvolací súd vyzval účastníkov konania na vyjadrenie k možnému použitiu právneho predpisu, ktorý pri doterajšom rozhodovaní veci nebol použitý (a je pre rozhodnutie veci rozhodujúci). Nebolo povinnosťou odvolacieho súdu, aby v rámci ustanovenia

§ 213 ods. 2 OSP oboznamoval strany o svojom (inom) výklade ustanovení, z ktorých vychádzal aj súd prvej inštancie a vyzýval ich na vyjadrenie sa k nemu. Pokiaľ teda odvolací súd v predmetnej veci tak neurobil, neodňal tým žalovanej možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ OSP. Za týchto okolností nemožno uvažovať o tom, že v predmetnej veci došlo k takému procesnému postupu súdu, ktorý by mal za následok odňatie tých procesných práv, ktoré právna úprava priznáva účastníkovi konania za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov (porovnaj aj rozhodnutie dovolacieho súdu z 30. januára 2013 sp.zn. 6Cdo/280/2012).

12. Žalovanou namietaná nepreskúmateľnosť rozhodnutia bola už dávnejšou judikatúrou považovaná nie za procesnú vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ OSP, ale za tzv. inú vadu konania, ktorá prípustnosť dovolania nezakladala (viď R 111/1998). Na tom zotrvalo aj neskoršie zjednocujúce stanovisko R 2/2016; v predmetnej veci sú v dovolaní napadnutom rozhodnutí zreteľne vysvetlené jeho podstatné dôvody, preto uplatnenie druhej vety tohto stanoviska neprichádza do úvahy.

13. K vyššie uvedenému treba pripomenúť konštatovanie ústavného súdu, že „prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladalo vadu konania podľa § 237 písm. f/ OSP“ (viď IV. ÚS 196/2014).

14. Z týchto dôvodov najvyšší súd dovolanie žalovanej odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

15. Dovolací súd záverom poukazuje na právne účinky Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. mája 2016 sp. zn. PL ÚS 30/2015, na základe ktorého ustanoveniami § 141a OSP vyhlásením tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stratilo účinnosť, a na to, že nový procesný predpis (CSP) neobsahuje ustanovenie podobné ustanoveniu § 141a OSP.

16. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania sa rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.